Dosarul nr. 2-1700/26
2-26014260-12-2-06022026-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

20 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana, Matfei Eugenia

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral,

a constatat

Argumentele participanților la proces

La 6 februarie 2026 Timofti Veaceslav a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală solicitând constatarea faptului de încălcare a dreptului reclamantului la examinarea în termen rezonabil a plângerii penale, depuse de către acesta în privința avocatului *****la 18.04.2022, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20000 și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a menționat faptul că la data de 18.04.2022, Veaceslav Timofti, a depus o plângere în baza art.274 Cor de procedură penală prin care au fost invocate un şir de acțiuni ilegale săvârșite de avocatul Chisnencu Alexandru, care în opt procese de judecata a prezentat mandate cu semnături falsificate. Iar cu mandatele respective avocatul *****a depuns recursuri, demersuri, contesta hotarârile de judecată la Curtea de Apel, astfel i se încalcă drepturile reclamantului la o justiție corectă.

Ca urmare, Veaceslav Timofti a solicitat înregistrarea prezentei plîngeri, cu începerea investigațiilor în cadrul unui proces penal , efectuarea expertizei grafologice, pornirea urmăririi penale în privința avocatului, Chisnencu Alexandru, informarea despre decizia adoptată, cu oferirea copiei de pe hotărârea, care va fi emisa pe caz.

În consecință, la data de 31.05.2022, comisarul Marim Garaz, a adoptat o încheiere prin care i-a propus lui Veaceslav Timofti, că în caz dacă i s-au încălcat careva drepturi să se adreseze în instanța civilă, asta necătând la faptul că Veaceslav Timofti, a indicat expres în plângerea sa că a fost săvârșită o infracțiune şi că plângerea sa a depus-o în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, și că își asumă resposabilitatea, pe propria răspundere de a face declarații și că este gata să ducă răspundere penală pentru declarații false.

Consideră că organul de urmărire penală a încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil prevăzut de Convenția CEDO, cât şi dreptul la un recurs efectiv. În răspunsul organului de urmărire penală, pe lângă faptul că a interpretat plângerea sa drept petiție, nu a prevăzut expres în răspuns o cale de atac sau contestare potrivit art.299/1 Cod de procedură penală, sau după caz potrivit art.313 Cod de procedură penală.

Veaceslav Timofti mai menționează că în plîngerea depusă a solicitat expres organului de urmărire penală să examineze plângerea depusă şi să-i fie adusă la cunoştință decizia organului de urmărire penală în ordinea art.274 Cod de procedură penală, ca ulterior în dependență de decizia luată, să aibă ocazia să o conteste potrivit art.299/1 Cod de procedură penală.

Respectiv, în urma contestării încheierii ilegale adoptate de către comisar, procurorul a adoptat o ordonanță la fel de ilegală prin care a refuzat de a primi şi examina în ordinea art.274 Cod de procedură penală plângerea depusă de către Veaceslav Timofti.

Ordonanța procurorului, Gheorghe Bivol, din 13.12.2022, a fost contestată în ordinea art.299/1 Cod de procedură penală, iar procurorul ierarhic superior a redirecționt-o judecătorului de instrucțiune.

În consecință, prin încheierea din 14.12.2025 judecătorul a admis plângerea sa şi a obligat procurorul şef să examineze plângerea împotriva ordonanței procurorului, Gheorghe Bivol, din 13.12.2022.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru, a fost casată această încheiere şi trimisă la rejudecare.

Prin Încheiere din 23.04.2025, plângerea a fost respinsă drept neîntemeiată.

Considerând încheierea dată neîntemeiată, din considerentul că instanța de judecată nu a dat apreciere celor relatate supra, şi anume faptului că organul de urmărire penală, ilegal a refuzat să înregistreze plângerea depusă de către Veaceslav Timofti, a contestat-o cu recurs la Curtea de Apel Centru, pe data de 01.08.2025 şi nici până în ziua de azi nu are nici un rezultat, cu toate că a şi depus cerere de urgentare.

Reclamantul mia subliniază și faptul că odată ce o persoană depune la organul de urmărire penală o plângere invocând săvârşirea unor infracțiuni, organul de urmărire penală este obligat să înregistreze plângerea, să audieze persoana care a depus-o, preîntâmpinând-o de răspundere penală pentru denunț fals și declarații false, să cerceteze multiaspectual probele depuse și acumulate, într-un proces penal aşa cum prevede codul de procedură penală și în final procurorul să adopte o ordonanță de începere sau refuz de a începe urmărirea penală.

Această procedură legală nu a fost respectată, fiind adoptată o încheiere de către comisar, neprevăzută de normele procedural penale, cu o propunere în derâdere de a se adresa în instanța civilă în caz dacă simte omul că-i este încălcat un drept.

Reclamantul mai menționează, că din data depunerii plângerii și până în prezent, a solicitat insistent reprezentanților procuraturii examinarea obiectivă şi completă a plângerilor înaintate cu intentarea cauzei penale în privința lui Chisnescu Alexandru. În pofida faptului dat, acțiunile organului procuraturii s-au limitat la emiterea unor hotărâri formale şi neîntemeiate în raport cu solicitările reclamantului, circumstanță confirmată prin Încheierea din 14.12.2025.

Astfel, tergiversarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală denotă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, reducând la ineficiență rolul organelor de ocrotire a normelor de drept în asigurarea protejării şi restabilirii drepturilor care au fost încălcate prin acțiuni infracționale.

În speță, atitudinea formală și conduita de rea-credință a organului procuraturii, prin prisma duratei excesiv de lungi a procedurilor în faza de urmărire penală, a determinat afectarea dreptului reclamantului la un proces echitabil, prevăzu la art. 6 § 1 CEDO.

Reclamantul în acțiunea mai subliniază că luând în calcul faptul că, pe parcursul a aproape patru ani, organul procuraturii nu-şi onorează obligația pozitivă de a examina conform rigorilor legale plângerea penală a reclamantului, se constată încălcarea prevederilor art. 6 § 1 CEDO în

raport cu acesta şi anume încălcarea dreptului la examinarea procesului penal în termen rezonabil.

Asigurarea termenului rezonabil de judecare a cauzelor şi executare a hotărârilor judecătorești, este un standard minim de durată a procedurilor în cauză. Potrivit jurisprudenței CtEDO şi prevederilor Legii nr. 87 din 21.04.2011, încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei este necesar de a fi stabilit prin următoarele criterii: complexitatea cauzei; comportamentul părților; importanța cauzei pentru reclamant.

Sub acest aspect, notează, că plângerea penală, depusă la 16.05.2022, nu este dificilă din punct de vedere factologic sau juridic, nu prezintă nicio complexitate, fiind vizate acțiunile unei singure persoane , Chisnencu Alexandru. În cadrul dosarului, nu era necesară efectuarea unor acțiuni procedurale complexe, care ar împiedica luarea, în termen rezonabil, a unei hotărâri legale definitive.

Referitor la durata de examinare a cauzei, perioada cuprinde data depunerii plângerii - 16.05.2022, până la data înaintării prezentei acțiuni civile în judecată de reclamant, ceea ce constituie circa 3 ani şi 7 luni.

Referitor la conduita reclamantului, se constată că, la caz, nu se atestă un comportament de tergiversare din partea acestuia, Veaceslav Timofti, dând dovadă de diligență şi bună-credință la exercitarea drepturilor şi obligațiilor sale în cadrul procesului penal, iar conform legislației, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului rezonabil de examinare a cauzei, se repară indiferent de conduita autorității relevante, la caz a organului de urmărire penală (art.2 alin. (3) Legea nr. 87).

Miza reclamantului rezidă în restabilirea drepturilor, care i-au fost încălcate prin acțiuni infracționale a lui Chisnencu Alexandru.

Reclamantul menționând prevederile art. 1423 Cod civil și a Legii nr. 87 din 21.04.2011 solicită în încasarea prejudiciul moral în sumă de 20000, care derivă din perioada de derulare a cauzei aprilie 2022 - februarie 2026.

În ședința de judecată reclamantul Timofti Veaceslav nu s-a prezentat, procedura de citare a fost efectuată, prin mesajul expediat prin intermediul poștei electronice la 11 februarie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsă.(f.d 56) Ca urmare instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată reprezentatul Ministerului Justiției acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată

Prin referința depusă a menționat că reclamantul nu a demonstrata faptul intentării unei acțiuni civile în cadrul procesului penal, din contra, acesta se plânge pe presupusul termen nerezonabil de desfășurarea anchetei penale, circumstanță ce nu se încadrează în temeiurile aplicării Legii 87/2011, prin urmare face imposibilă pretinderea încălcării termenului rezonabil și despăgubiri pentru aceasta. Or, legiuitorul a stabilit că doar acuzatul și partea vătămată de o infracțiune, și anume examinarea de lungă durată a acțiunii civile în cadrul procedurilor penale. În această situație poate fi apreciată și durata procedurilor penale, dar începând cu momentul înaintării acțiunii civile și doar luându-se în considerație criteriile aplicabile procedurilor civile.

Intervenientul accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova în ședința de judecată nu s-a prezentat, procedura de citare a fost efectuată, prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsă și respingerea acțiunii, astfel instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.(f.d. 58-59)

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate și ținând cont de probatoriu administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil și compensarea prejudiciului, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă "instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin.(1) Cod de procedură civilă .

În ședința de judecată s-a constatat că, reclamantul Timofti Veaceslav pretinde încasarea din contului bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM a prejudiciului moral

în mărime de 20 000 lei cauzat în legătură încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a plângerii depuse la 18 aprilie 2022, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă.

Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărîrilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare.

Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuţii de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară de către stat. Reparaţia prejudiciului se face de la bugetul de stat.

După repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, statul are drept de regres faţă de persoana vinovată.

Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant.

Organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (2) Legii sus citate, aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.

În conformitate cu prevederile art. 6 paragraf l din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale din 04.11.1950, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu prevederile art. 4 al Legii nr. 87 din 21.04.2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a

cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Ca urmare după cum rezultă din materialele cauzei instanța reține că, la 18 aprilie 2022, Timofti Veaceslav s-a adresat la Procuratura mun. Chișinău oficiul principal cu o plângere în privința acțiunilor avocatului Chisnencu Alexandru.(f.d 25-26)

Plângerea nominalizată a fost expediată conform competenței în aderesa direcției de poliție mun. Chișinău.

Prin încheierea din 01.06.2022 emisă de agentul constatator din cadrul Direcției de poliție a mun. Chișinău, Valeriu Ursachi, s-a dispus încetarea examinării plîngerii petiționarului Veceslav Timofti, pe motiv că alegațiile formulate nu și-au găsit confirmare.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Gheorghe Bivol din 13.12.2022, plângerea petiționarului Veaceslav Timofti împotriva deciziei 01.06.2022, emisă de agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, Valeriu Ursachi, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu ordonanța procurorului Gheorghe Bivol din 13.12.2022 petiționarul Veaceslav Timofti a contestat-o în ordinea prevăzută de art. 299 – 299[1] din Codul de procedură penală, la procurorul ierarhic superior solicitând anularea acesteia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14.12.2023, plângerea petiționarului Veaceslav Timofti împotriva ordonanței procurorului în procuratura mun. Chișinău, of. Principal, Gheorghe Bivol din 13.12.2022 a fost admisă parțial, cu obligarea procurorului ierarhic superior să examineze plîngerea dată în ordinea prevăzută de art. 299 – 299[1] din Codul de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.12.2024, s-a dispus casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14.12.2023, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23.04.2025, plângerea lui Veaceslav Timofti împotriva ordonanței procurorului în procuratura mun.Chișinău, oficiul Principal, Gheorghe Bivol din 13.12.2022, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Veaceslav Timofti, nefiind de acord cu încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23.04.2025 a contestat-o cu recurs.

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 19 noiembrie 2025, s-a respins cererea depusă de către avocatul Micu Andrei privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei, la recursul avocatului Micu Andrei.

Instanța de judecată reține că, contestarea unor acte în cadrul unor acțiuni de urmărire penală, nu constituie prin sine o cauză separată dar reprezintă o etapă prejudiciară a procesului penal.

Totodată, prin prisma Legii nr.87 din 21.04.2011, se atestă că, legiuitorul operează cu noțiunea de termen rezonabil a cauzei în ansamblu și nicidecum cu termenul rezonabil de examinare a unei cereri, plângeri, adresate oricăror instituții.

În acest sens, relevante sunt și prevederile art.3 alin.(2) al Legii prin prisma cărora se solicită examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu care, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, cererea de chemare în judecată

poate fi depusă în cadrul examinării cauzei în fond sau în decursul a 6 luni de la intrarea în vigoare a ordonanţei procurorului de încetare a urmăririi penale sau de scoatere de sub urmărire penală ori a actului judecătoresc de dispoziţie.

De asemenea, instanţa de judecată reține că, în materia pretinselor violări a duratei procedurilor penale, victimele, persoanele care au înaintat o sesizare, martorii şi alte persoane participante în proces în afară de acuzat, (bănuit, învinuit, inculpat) nu pot pretinde încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale.

Corespunzător articolul 6 § 1 al CEDO, sub aspectul său penal, poate fi înaintat numai de persoana căreia i s-a înaintat o acuzaţie. O excepţie constituie situaţia când victima unei infracţiuni pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluţionării aspectului civil, şi anume examinarea excesiv de lungă a acţiunii civile în cadrul procedurilor penale

În această situaţie poate fi apreciată şi durata procedurilor penale, dar începând cu momentul înaintării acţiunii civile şi doar luându-se în consideraţie criteriile aplicabile procedurilor civile.

Astfel, în speţa examinată, nu se atestă existenţa unei cauze penale demarate la plângerea reclamantului şi nici nu este confirmată calitatea sa procesuală, care i-ar permite formularea unei plângeri cu privire la constatarea încălcării termenului rezonabil de examinare a cauzei, în materia pretinselor violări a duratei examinării plângerii, or, petiționarul care a înaintat o plângere nu poate pretinde la încălcarea dreptului şi durata nerezonabilă de examinare a plângerii.

Or, dispozițiile Legii nr.87 din 21.04.2011, se fundamentează pe înaltele standarte recunoscute și elaborate în cadrul Consiliului Europei, estimarea pretinsei încălcări a dreptului de a fi judecat într-un termen rezonabil, implicând aplicabilitatea criteriilor speciale prevăzute de jurisprudența CEDO iar Curtea Europeană, examinează durata termenului rezonabil în totalitatea acestuia, luându-se în considerare, ansamblul procedurilor litigioase acestuia, în fața tuturor instanțelor și gradelor de jurisdicție.

Corespunzător, în circumstanțele expuse, instanța de apel conchide că Timofti Veaceslav nu poate contesta încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale, acest drept fiind oferit numai persoanelor cărora li s-a înaintat o acuzaţie.

În atare circumstanțe, instanța de judecată reține că, pretențiile reclamantului în prezenta cauză civilă nici nu cad sub incidența Legii nr.87 din 21.04.2011.

Ca urmare, reieşind din faptul că instanța nu a constatat încălcării dreptului reclamatului la examinare în termen rezonabil a plângerii penale depuse la 18 aprilie 2022, respectiv pretențiile referitoare la încasarea prejudiciului moral au un caracter subsecvent în raport cu prima pretenţie, considerent din care instanţa de judecată consideră necesar de a respinge şi pretenţiile reclamantului referitoare la încasarea prejudiciului moral cauzat prin neexaminare în termen rezonabil a plângerii penale depuse la 18 aprilie 2022 în mărime de 20 000 lei .

Instanța învederează faptul că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciul moral, în lipsa dreptului de a solicita acordarea acestui prejudiciu în temeiul legii și în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege.

Referitor la cerința privind încasarea cheltuielilor, instanța menționează că potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbre şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În asemenea circumstanțe, având în vedere că pretențiile din acțiunea înaintată de către reclamantul Timofti Veaceslav către Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a plângerii penale, repararea prejudiciului moral au fost respinse, instanța conchide că în consecință, urmează a fi respinsă și pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Suplimentar instanța ține să sublinieze și faptul că deși Timofti Veaceslav în cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată pe care le va suporta pe parcursul procesului, reclamantul nu a specificat cuantumul acestor cheltuieli precum și nu a prezentat careva înscrisuri în acest sens.

Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Pe cale de consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a plângerii penale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic